

حضور بیگانگان در منظومه شمسی

برخی ادعا کرده‌اند که رد پای آدم فضایی‌ها را در سیارات منظومه شمسی کشف کرده‌اند. آنها برای حرف‌های خود دلایل و مستندات هم ارائه کرده‌اند که در نوع خود جالب است. با این حال واقعا امکان رد یا تایید نظر آنها در حال حاضر وجود ندارد. همه چیز در باره بیگانگان فضایی در حد حرف باقی مانده است و حتی مستندات ارائه شده نیز آنقدرها قوی نیست که بتوان روی آن حسابی باز کرد.

آدم فضایی‌ها در مریخ

چند روز پیش دانشمندان اعلام کردند که بقایای عجیب و غریبی را در مریخ کشف کرده‌اند که مشابه آنچه قبلا در سیاره سرخ دیده بودند، نیست. علاوه بر این، تیم محقق گفته است که آنها نمی‌توانند با اطمینان کامل بگویند که زباله‌ها (بقایا) از زندگی بیگانگان نیامده‌اند. این بقایا دارای «برآمدگی‌های افقی غیرمعمول» هستند و روی سنگ‌هایی در دهانه گیل (Gale) مریخ قرار دارند. دانشمندان افزودند که قطعه‌هایی از جمله آنچه به نظر می‌رسد چرخ‌ها، یک محور و یک میدان زباله در دهانه آتشفشانی در محل دیگری از دهانه گیل عکسبرداری شده است. در حالی که این تیم وجود بیگانگان را رد نکرده است، آنها معتقدند که این تشکیلات احتمالا نتیجه فعالیت لرزه‌ای در مریخ هستند. پروفیسور ریچارد آرمرستراک از دانشگاه استون بیرمنگام و نویسنده اصلی مقاله به دیلی میل گفت: «این ساختارها در مریخ بسیار غیرمعمول و در تجربه من منحصر به فرد هستند. بعید است که این زباله‌ها، فضایی باشند، اما نمی‌توان چیزی را رد کرد.» این زباله‌ها برای نخستین بار توسط مریخ‌نورد «کنجکاوی» ناسا، تصویربرداری شد. کنجکاوی بیش از ۱۱ سال در حال کاوش در مریخ بوده است، اما این تنها مریخ‌نورد ناسا در سیاره سرخ نیست. مریخ‌نورد مدرن تر «استقامت» نیز در جست‌وجوی حیات گذشته در دهانه جزرو و جمع‌آوری نمونه‌های خاک و سنگ برای مطالعه روی زمین است. ضمن اینکه چینی‌ها هم یک مریخ‌نورد به نام «ژورانگ» روی سیاره سرخ دارند که اطلاعات کمی درباره فعالیت‌های آن منتشر می‌شود.

زهرة در تسخیر

«جین گریوز» که سرپرستی تیمی از دانشمندان دانشگاه کاردیف در ولز را بر عهده دارد، مدعی شد که بیگانگان در سیاره زهرة حضور دارند! او می‌گوید، وجود فسفین در جو سیاره که در عمق بیشتری از آن کشف شده است، نشان دهنده حضور فضایی‌ها در سیاره همسایه زمین است! گریوز این بیانیه را هنگام سخنرانی در نشست ملی نجوم ۲۰۲۳ انجمن نجوم در کاردیف بیان کرد. در سپتامبر ۲۰۲۰، تیم دانشمندان او کشف فسفین در ابرهای زهرة را گزارش کرده بودند که می‌تواند نشانگر احتمالی حیات باشد. گریوز و همکارانش، با استفاده از تلسکوپ جیمز کلارک ماکسول (JCMT) در رصدخانه هاوایی، کاوش‌های عمیق‌تری را در اتمسفر سیاره زهرة انجام دادند. این تیم بر این باور بود که فسفین می‌تواند از سطح پایین اتمسفر این سیاره خارج شود. گریوز گفت که میکروارگانیزم‌هایی که در محیطی با اکسیژن بسیار کم روی زمین زندگی می‌کنند، فسفین تولید می‌کنند. او می‌گوید، فسفین از طریق هیچ فرایند دیگری در سیاره ما ایجاد نمی‌شود، زیرا در زمین با کمبود فراوانی هیدروژن سست روبه‌رو هستیم. این نظریه نشان می‌دهد که حضور فسفین در جهان‌های دیگر یک علامت بالقوه زیستی است. به همین دلیل است که کشف فسفین در زهرة، ۳ سال پیش سر و صدای زیادی به پا کرد. با این حال، فقط وجود فسفین در جو زهرة لزوماً به این معنی نیست که این سیاره میزبان حیات است. گریوز در این جلسه گفت: «مکتب فکری بزرگی وجود دارد که می‌توان با فشار دادن سنگ‌های حاوی فسفر به اتمسفر مرتفع و به نوعی فرسایش آنها با آب، اسید و چیزهای دیگر و دریافت گاز فسفین، آن را ساخت.»

چرا تاکنون پیام واضحی دریافت نشده است

نتایج منتشر شده یک تحقیق در مجله آسترونومیکال، به این پرسش پاسخ می‌دهد که چرا ما تاکنون بیگانگان فضایی را شناسایی نکرده‌ایم؟ تاجایی که می‌دانیم، انسان‌ها هرگز از اعماق فضا با بیگانگان تماسی نداشته‌اند، اما آمارها می‌گوید که ما نباید در کیهان تنها باشیم. ما ناامیدانه سعی کرده‌ایم بفهمیم که چرا کسی با ما تماس نگرفته و بهانه‌های ممکن را یکی پس از دیگری مورد بررسی قرار می‌دهیم. محققان از آزمایشگاه بیوفیزیک آماری در سوئیس (EPFL)، اکنون توضیح دیگری برای سکوت رادیویی ارائه کرده که از اسفنج دریایی الهام گرفته شده است! کلودیو گرمالدی، بیوفیزیک‌دان، می‌گوید: «ما فقط ۶۰ سال است که به دنبال حیات فرازمینی هستیم. زمین می‌تواند به‌سادگی در یک حباب باشد که اتفاقاً فاقد امواج رادیویی منتشر شده از حیات فرازمینی است. فضای زیادی برای اسکن وجود دارد و به احتمال زیاد پیام‌های بیگانه کافی در مسیر ما وجود ندارد.» این ایده بر اساس یک مدل آماری است که پیش‌تر برای مطالعه مواد متخلخل مانند اسفنج‌ها استفاده می‌شد. در این مطالعه، به جای منافذ درون یک ماده، سیگنال‌های فرازمینی جایگزین شد. بررسی ردپایی از ارتباطات در کیهان نیاز به زمان، تلاش و هزینه دارد و همچنین بحث‌هایی در مورد اینکه آیا جست‌وجو برای هوش فرازمینی (SETI) ارزش این کار را دارد یا خیر. مدل تحقیق با این فرض شروع می‌شود که دست‌کم یک سیگنال الکترومغناطیسی با منشأ فناوری در کهکشان راه شیری در هر زمان معین وجود دارد و زمین حداقل برای ۶دهه، اگر نه بیشتر، در یک حباب آرام (یا منافذ اسفنجی) قرار داشته است. اگر اینطور باشد، از نظر آماری کمتر از یک تا ۱۵ انتشار الکترومغناطیسی در هر قرن در هر نقطه از کهکشان ما وجود دارد. در خوش‌بینانه‌ترین سناریو، گرمالدی می‌گوید حداقل ۶۰ سال طول می‌کشد تا ما به یک پیام بیگانه برخورد کنیم. در بدبینانه‌ترین حالت، باید برای چنین پیامی ۲هزار سال صبر کنیم. با این حال نباید فراموش کرد که در هر دو حالت، باید یک تلسکوپ رادیویی در جهت درست داشته باشیم. گرمالدی می‌گوید ممکن است از این لحاظ بدشانس بوده‌ایم که تلسکوپ‌های رادیویی مان در زمان درست در جهت درست برای دریافت سیگنال‌های الکترومغناطیسی از تمدن‌های دیگر نبوده‌اند. این فرضیه در مقابل اینکه فکر کنیم دائما توسط سیگنال‌هایی از همه طرف بمباران می‌شویم، اما به دلایلی قادر به شناسایی آنها نیستیم، متعادل‌تر است. گرمالدی پیشنهاد می‌کند: «به جای استفاده از تلسکوپ‌ها به‌طور خاص برای جست‌وجوی ارتباطات بیگانه، به دنبال سیگنال‌هایی در داده‌های جمع‌آوری شده توسط تلسکوپ‌هایی باشیم که بر ماموریت‌های دیگر متمرکز شده‌اند.»

کنجکاوی

- تاریخ فرود: ۱۶ مرداد ۱۳۹۱
- منطقه فرود: کوه اولیس در دهانه گیل
- طول: ۲۹۰ سانتی‌متر
- وزن: ۹۰۰ کیلوگرم

استقامت

- تاریخ فرود: ۲۰ بهمن ۱۳۹۹
- منطقه فرود: اکتاویا باتلر در دهانه جزرو
- طول: ۲۹۰ سانتی‌متر
- وزن: ۱۰۲۵ کیلوگرم

ژورانگ

- تاریخ فرود: ۲۴ اردیبهشت ۱۴۰۰
- منطقه فرود: اوتوییا پلاتینا
- طول: ۲۶۰ سانتی‌متر
- وزن: ۲۴۰ کیلوگرم

نتیجه‌گیری جالب در کنگره آمریکا

مدتهاست که موضوع یوفوها در کنگره آمریکا مورد بحث قرار می‌گیرد و تقریباً هر از گاهی اطلاعاتی هم به بیرون درز پیدا می‌کند. کنگره می‌گوید، قصد دارد در بین بشقاب پرنده‌هایی با منشأ انسانی تمایز قائل شود و آنهایی که اشیای غیر متناسب موقتی نیستند، یا آنهایی که پس از تجزیه و تحلیل به‌عنوان ساخته دست بشر شناخته می‌شوند، به دفاتر مربوطه منتقل شوند و نباید تحت قانون یوفوها در نظر گرفته شوند. ادعای استاندار

این است که اگر بشقاب پرنده‌ای وجود داشته باشد، احتمالاً وسیله‌نقلیه پیشرفته ساخت بشر است، اما اکنون به‌نظر می‌رسد که کنگره می‌خواهد بین اشیایی که «ساخته انسان» هستند و چیزهایی که نیستند تمایز قائل شود. چندی پیش، سناتور مارکو رابو، نایب رئیس کمیته منتخب سنا که بر اطلاعاتی که این گزارش را منتشر کرده نظارت می‌کند، گفته است، دوست دارد یوفوها بیگانگان باشند نه سلاح‌های خارجی!